

Saksamaal Dresdenis stardib maleolümpia

Margus Sööt, meistr kandidaat males

Saksamaal Dresdenis 12.-25. novembrini toimuval maleolümpial esindab Eestit meeskond koosseisus Kaido Külaots, Meelis Kanep, Riho Liiva, Olav Sepp ja varus Aleksander Volodin ning naiskond koosseisus Monika Tsõganova, Valeria Gansvind, Viktoria Baškite, Leili Pärnpuu ja varus Tuuli Vahtra. Meeskonna kapten-treener on eksmaailmameister Aleksander Halifman (Venemaa) ning naiskonna kapten ja Eesti delegatsiooni juht on Marko Siil.

Maleolümpia on suur rahvaste võistkondlik maleturniir, võib vist öelda, et tõeline malepidu, kus käesoleval aastal mängitakse 11 vooru. Nii meeste kui ka naiste turniiril osalevad neljaliikmelised võistkonnad, lisaks on lubatud üks varumängija.

Maleolümpiamänge korraldatakse alates 1927. aastast, esimesel kolmel aastakümnel korraldati olümpiaturniire vaid meestele. Pärast seda, kui II maailmasõda maleolümpiate traditsiooni katkestas, on taas mängitud alates 1950. aastast, iga kahe aasta tagant.

Reformiolümpia rekordilise osalejate arvuga

Nagu kaks aastat varem reklaamiti Itaalias Torinos toimunud maleolümpiat kui rekordiliselt rohke osalejate arvuga võistlust, siis nii on see ka tänavu. Kui Torinos osales 148 meeskonda ja 103 naiskonda (need numbrid võinuks suuremadki olla, sest mitmed eelnevalt registreerunud võistkonnad jäid kohale saabumata), siis Dresdeni maleolümpiale on üles antud 148 meeskonda ja 114 naiskonda.

Seega on lisaks niinimetatud reformiolümpiale tegu ka rekordilise osalejate arvuga olümpiaga. Reformiolümpiaks nimetatakse Dresdeni turniiri seetõttu, et varasemalt olid meeskonnad neljaliikmelised ja lubatud oli kuni kaks varumängijat ning naiskonnad kolmeliikmelised ja lubatud oli üks varumängija. Tänavu on seega mindud ühtlustamise teed, naised on saanud meestega võrdsed võimalused, võrdsed õigused.

Mida oodata Eesti esindustelt sellisel massivõistlustel, tõelisel rahvaste spartakiaadil? Eesti taasiseseisvusperioodi senised paremad tulemused on saavutatud Venemaa pealinnas Moskvas 1994. aastal toimunud olümpiaturniiril. Mehed jagasid siis 15.-18. kohta ja naised koguni 6.-8. kohta.

Sellise edu kordamine ei näi tänavu kuigi reaalne, sest toona mängisid näiteks meeskonna esimesi laudu (tipp)suurmeistrid Lembit Oll ja Jaan Ehvest – praegu meie koondises nõnda tugevaid mängumehi pole. Lisaks aitas Eesti võistkondadel usutavasti head tulemust saavutada ka suur mängutahe, sest vaba riigina mängiti ju olümpiaturniiril alles teistkordselt.

Eesti naiskonna väljavaadetele head tulemust saavutada mõjub pärssivalt ilmselt tõsiasi, et seniste kolmeliikmeliste naiskondade asemel on tänavu võistlustules neljaliikmelised naiskonnad. Võib arvata, et suurte riikide jaoks on nelja tugeva mängija või vähemasti nelja enam-vähem võrdväärse tasemega mängija kokkusaamine oluliselt kergem ülesanne, kui väikeste riikide jaoks. Seega julgeks ennustada, et nimetatud reform parandab vaid suurriikide võimalusi olümpial head kohta saavutada ehk tugevamad saavad veel tugevamaks ja nõrgemad muutuvad veel nõrgemateks.

Ilmselt on naiste turniiri reformimise tõttu mitmetel koondistel tõsised raskused võistkonna kokku saamisega. Ehkki osalevate naiskondade üldarvus see ei kajastu. Võib arvata, et nii mõnegi Kurrunurruvutimaa koondis koosneb tõelistest turistidest.

Juba lähematel nädalatel saab selgeks, kuidas läheb meie võistkondadel tänavu.

Meeskonna puhul oleks seniseid tulemusi vaadates koht esimese kolmekümne seas hea, koht esimese viiekümne seas rahuldav, kuid viiekümne seast välja jäämine rahuldust ei pakuks. Naiskonna puhul võiks meie naiste viimaste aastate tulemusi, naiste male üldist progressi maailmas ja Eestile suhteliselt ebasoodsat maleolümpia reformimist arvestades välja pakkuda täpselt sama tulemusterea nagu meestelegi.

Kui keegi nüüd arvab, et mis eesmärk on üldse kolme- või viiekümne parema hulka jõudmine ning mis mõte sellisel tulemusel üldse on, siis tasuks siinkohal mõelda, millistel positsioonidel asub väikeriik nimega Eesti teistel võistkondlikel aladel maailmas. Julgen väita, et need kohad pole enamasti sugugi mitte paremad, võistkonnaaladel oleks väikeriikidelt ka ilmselt palju rohkemat nõuda.

Üks oluline kriteerium, mille järgi lõpptulemust maleolümpial üsna hästi hinnata saab on see, milline saab olema meie võistkondade stardieelne asetuse. Nimelt reastatakse võistkonnad enne olümpiaturniiri algust keskmise reitingu alusel. Kui võistkonna lõppkoht on stardieelsest asetusest parem, siis võib tulemusega rahule jääda.

Järgnevalt anname pikema ülevaate maleolümpia ajaloo kohta, kel asja vastu enam huvi, sel on võimalik külastada Eesti Maleliidu kodulehekülge internetis (<http://www.maleliit.ee/>), kus erileheküljel maleolümpia kohta.

Eesti osavõtt jäi 1930. aastate alguses korduvalt rahapuuduse taha

Esimene ametlik maleolümpia toimus Londonis 1927. aastal. Tõsi, juba paaril korral varem oli üritatud võistlusega algust teha, kuid erilise eduta ning ametlikult loetakse stardipaiguks just Londoni maleolümpiat. Esimesele olümpiaturniirile saabus kohale 16 meeskonda. Eesti lähinaabritest olid esindatud Soome ja Rootsi, kes esinesid kahjuks ilma erilise eduta.

Teise maleolümpia korraldamiseni jõuti juba aasta hiljem – 1928. aastal kogunesid osalejad Hollandisse Haagi. Seal osales esmakordselt ka üks kolmest Balti vabariigist – olümpiadebüüdi tegi Läti, 17 osavõtja riigi seas lõpetas Läti 14. kohaga. Nii Londonis kui ka Haagis võitis Ungari meeskond.

Kolmas maleolümpia toimus Saksamaal Hamburgis 1930. aastal, ühtlasi tähistati selle olümpiaga Hamburgi maleklubi sajandat sünnipäeva. Osalejate arv kasvas võrreldes eelmise maleolümpia taas ühe riigi võrra. Võit läks sedakorda Poola meeskonnale. Kurva faktina peab mainima, et ainsa Balti riigina ei mänginud Hamburgis just Eesti – selline kurb traditsioon jätkus kuni 1935. aasta Varssavi maleolümpiani. Oma debüüdi teinud Leedu meeskond sai 14. koha, täpselt sama kohaga debüteeris Läti kaks aastat varem. Läti tõusis Hamburgis lõpuks 10. kohale.

Neljäs maleolümpia toimus Tšehhoslovakkias Prahhas 1931. aastal. Jätkus traditsioon, et iga maleolümpia kasvas osalejate arv ühe võrra. Turniiri vastu näitas huvi üles küll 22 riiki, kuid kohale saabus neist vaid 19 (Belgia, Eesti ja Soome loobusid). Endiselt oli Baltikumi ainus puuduja Eesti. Osalemissuov oli eestlastel küll olemas, kuid sõiduraha jäi leidmata. Vähemalt jõuti nii kaugele, et Eesti sai Rahvusvahelise Maleliidu (FIDE) liikmeks.

Viies maleolümpia toimus Inglismaal Folkestones 1933. aastal. Maleolümpia jõudis ringiga tagasi oma sünnikoju Inglismaale. Osavõtvaid riike oli vähem kui kunagi varem – vaid 15, kuigi huvi oli üles näidanud 18 riiki (kohale jäid saabumata Argentina, Eesti ja Hispaania). Osavõtjate arvu langus oli tingitud juba mitu aastat kogu maailma laastanud majanduskriisist. Nagu kaks aastat varem Prahast, nii võitis ka Folkestones USA. Kurioosse episoodina võib märkida, et turniiritabelis Eesti siiski figureeris. Kui uurida mõningaid Folkestone'i maleolümpia kohta avaldatud tabeleid, siis selgub, et Eesti meeskond kaotas kõik matšid ja sai kogusummas null punkti. Tegelikult Eesti meeskond olümpiale ei sõitnudki, kuid Eesti Maleliit unustas sellest olümpiakomiteele teatamast. Nii esineski Eesti turniiritabelis nullide seeriaga. Enamikus hilisemates maleolümpiamänge käsitlevates materjalides Eestit siiski enam tabelisse kantud pole.

Eesti koondise debüüt sai teoks 1935. aastal

Kuues maleolümpia toimus Poola pealinnas Varssavis 1935. aastal. Just Varssavis figureeris teiste võistkondade seas esmakordselt ka Eesti koondis eesotsas noore Paul Keresega. Osavõtivate meeskondade arv oli Varssavis kasvanud 20ni. Kolmandat korda järjest võitis USA.

Eestit esindasid Paul Keres, Gunnar Friedemann, Leho Laurine, Ilmar Raud ja Feliks Kibbermann. Reisiraha leidmine osutus taas kord väga keeruliseks, kuid erinevalt kahest varasemast katsest õnnestus vajaminev summa lõpuks siiski kokku saada.

Eesti Maleliidu tollane esimees Aleksander Veldemaa kirjutas enda toimetatud malenurgas ajalehes "Uudisleht" number 106 (1158) 12. juulil 1935 pealkirja all "Eesti sõit olümpiaadile kindlustatud" järgmist: "Eesti osavõtt senistest maleolümpiaadidest luhtus just majanduslikkude ressursside puudumise tõttu. Seekord, riigivanema lahkelt toetusel, saadakse üle ka sellest kõige olulisemast takistusest. Tänuväärne vastutulekut osutas ka Poola saatkond, vabastades Eesti malemeeskonna viisumimaksust (kr. 100.-). Kui ka meie ametivõimud tulevad vastu sellega, et võimaldavad hariliku välispassi asemel (kr. 32.- isikult) kasutada odavahinnalist ühispassi- siis on õnnelikult lahenedud kõik raskused. Suure töö on teinud maleliikumisjuhte L. Laurine, kes on näinud palju vaeva nende soodustuste hankimisega. Soovime Eesti meeskonnale, et tema esimene rahvusvaheline esinemine lõpeks edukalt ja et kuulus Hamilton-Russelli karikas tuleks Eestisse!"

Kui enne maleolümpiat oli kodumaal ennustatud eestlastele 10.-14. kohta, siis see ennustus pidas üsna täpselt paika, sest Varssavis lõpetati 11. kohaga. Oma lähinaabritega võrreldes ei mänginud Eesti sugugi mitte halvasti, sest eespool lõpetas Läti 9. kohaga, kuid tahapoole jäid 13. kohal lõpetanud Soome ja 14. kohaga piirdunud Leedu. Eesti tõusis oma olümpiadebüüdiga kohe absoluutsesse tähelepanu orbiiti – seda tänu esimesel laual mänginud noorele Keresele, kes lõpetas tugevas konkurentsist 12,5 punktiga 19st ja andis selle tulemusega endast esmakordselt malemaailmale tõsisemalt märku. Tema partii inglase William Winteri vastu tunnustati olümpiaturniiri hiilgavaimaks ja juba hakati noort eestlast võrdlema teise Pauliga – legendaarse Paul Morphyga.

Pärast Varssavi olümpiaturniiri osales Eesti iseseisva riigina ka kõigil järgmistel maleolümpiatel enne II maailmasõda: niinimetatud vaheolümpia Saksamaal Münchenis 1936, Rootsi pealinnas Stockholmis 1937 ja Argentina pealinnas Buenos Aireses 1939.

Vabariigi jaoks viimaseks jäänud 1939. aasta maleolümpialt pärinebki Eesti maletajate senini suurim kollektiivne saavutus rahvusvahelisel maleareenil – olümpiaturniiril saavutati kolmas koht.

FIDE suutis korraldada kahe maailmasõja vahelisel ajal aastatel 1927-1939 kaheksa suurepäraselt läbi viidud meeskondlikku maleolümpiat, lisaks toimus veel niinimetatud vaheolümpia 1936. aastal. Maleolümpiate traditsiooni katkestas II maailmasõda, kuid vaevalt oskasid malesõbrad aimata, et traditsioon katkeb koguni üheteistkümneks pikaks aastaks. Järgmine maleolümpia pärast eestlaste edukat Buenos Airesi olümpiaturniiri toimus alles 1950. aastal Jugoslaavia linnas Dubrovnik. Sealtpäele on suur võistkondlik malepidu toimunud iga kahe aasta järel.

Taasiseseisvunud Eesti on osalenud alates 1992. aastast

Pärast enam kui 50 aastat väldanud võõrvõimude ikkest vabanemist ja taas iseseisva riigi välja kuulutamist 20. augustil 1991, avanesid Eesti sportlastele, teiste seas ka maletajatele, mitmed uksed, mis seni olid olnud suletud. Kui varasematel aastatel pidid eestlased rahvusvahelistele suurvõistlustele pääsemiseks läbima karmi NSV Liidu konkurentsi, siis nüüd tuli konkureerida vaid teiste Eestimaalastega.

Nii saigi teoks, et Eesti maletajad sõitsid 1992. aastal kaugele Filipiinidele Manilasse, et esindada maleolümpiamängudel oma taas iseseisvuse välja võidelnud isamaad.

Filipiinidele lähetati nii Eesti mees- kui ka naiskond (naiskonnad osalevad maleolümpiamängudel alates aastast 1957, loomulikult on neil meestest eraldi jõuproov, teistegi spordialade puhul võistlevad ju mehed ja naised eraldi).

Eesti üks tuntum maleliteraat ja maleajaloolane, raamatu “Meie Keres” autor ning paljude maleteemaliste artiklite looja Valter Heuer (1928-2006), kelle sulest ilmus tänavu suvel postuumselt maailma maleajalugu käsitlev kapitaalteos „Male lugu“, kirjutas pärast Manila maleolümpiat ajakirjas “Spordiilm” järgmist: “Niisiis, Eesti on jälle rahvusvahelise maleorganisatsiooni tegevliige, võttis üle 53 aasta taas osa maleolümpia. Tookord sõitis meie esindus Buenos Airesesse täis lootusi, kohapeal sai ta veel lisa – eestlased (meeskonnas küll kaks Eestis sündinud sakslast) olid favoriidiseisusse tõstetud, mõned üliljulged või ülientusiastlikud ennustajad pakkusid neile isegi esikohta, Hamilton-Russelli karikat. Nagu teada, Eesti saigi suurepärase kolmanda koha. Tarvitati niisugust sõna nagu tähetund. Kuid see oli petlik sära, täht oli kustunud juba tõusu alguseks: 23. augustil 1939, just Buenos Airese maleolümpia avapäeval, kirjutati Moskvas alla Molotov-Rippentropi paktile. See keerar sõlme Kerese karjääri, see lõpetas tema võimekate põlvkonnakaaslaste Raua, Schmidti ja Friedemanni loomuliku edasiarengu, hävitas Raua ja Friedemanni elugi.”

Edasi kirjutas Heuer sellest, et tee Manilasse võttis aega mitu aastat ja oli tõesti käänulline. Ei ole saladus, et tegelikult soovis Eesti kaasa mängida juba 1990. aastal Jugoslaavias Novi Sadis toimunud maleolümpial, sinna sõideti isegi võistkondadega kohale, kuid mänguluba siiski ei saadud – FIDE juhtkond ei tunnistanud mingisugust riiki nimega Eesti, sest kuulus tulevane iseseisev riik ju siis veel NSV Liidu koosseisu. Nii tuligi oodata veel kaks aastat enne kui mänguluba saadi. Igal juhul võidi Manilas saavutatuga igati rahule jääda – meeskond jagas 23.-28. kohta 102 meeskonna seas ja naiskond 10.-12. kohta 62 naiskonna seas.

Pärast taasosalemist 1992. aastal on osaletud mees- ja naiskonnaga kõikidel järgnevatel maleolümpiatel, iga kahe aasta tagant. Nii meeste kui ka naiste parim tulemus taasisesisvunud riigina võisteldes on saavutatud Moskva maleolümpial 1994. aastal, mehed jagasid siis 15.-18. kohta ja naised koguni 6.-8. kohta.

MALEOLÜMPIA AJAKAVA

- 12. november – avatseremoonia
- 13. november – 1. voor
- 14. november – 2. voor
- 15. november – 3. voor
- 16. november – 4. voor
- 17. november – 5. voor
- 18. november – mänguvaba päev
- 19. november – 6. voor
- 20. november – 7. voor
- 21. november – 8. voor
- 22. november – 9. voor
- 23. november – 10. voor
- 24. november – mänguvaba päev
- 25. november – 11. voor

EESTI VÕISTKONNAD MALEOLÜMPIAL

Varssavi (Poola) 1935

11. koht 20 meeskonna seas, 37,5 punkti 76st

Vaheolümpia München (Saksamaa) 1936

10. koht 21 meeskonna seas, 90 punkti 160st

Stockholm (Rootsi) 1937

7.-8. koht 19 meeskonna seas, 41,5 punkti 72st

Buenos Aires (Argentina) 1939

3. koht 27 meeskonna seas, 46,5 punkti 76st, millest eelturniiril 13 punkti 20st ja finaaltorniiril 33,5 punkti 56st

Manila (Filipiinid) 1992

Mehed 23.-28. koht 102 meeskonna seas, 31 punkti 56st

Naised 10.-12. koht 62 naiskonna seas, 24 punkti 42st

Moskva (Venemaa) 1994

Mehed 15.-18. koht 124 meeskonna seas, 32,5 punkti 56st

Naised 6.-8. koht 81 naiskonna seas, 24,5 punkti 42st

Jerevan (Armeenia) 1996

Mehed 49.-56. koht 114 meeskonna seas, 28,5 punkti 56st

Naised 13.-22. koht 74 naiskonna seas, 23,5 punkti 42st

Elista (Venemaa, Kalmõkkia) 1998

Mehed 39.-49. koht 110 meeskonna seas, 27,5 punkti 52st

Naised 16.-20. koht 72 naiskonna seas, 22 punkti 39st

Istanbul (Türgi) 2000

Mehed 17.-25. koht 126 meeskonna seas, 32 punkti 56st

Naised 21.-29. koht 86 naiskonna seas, 22,5 punkti 42st

Bled (Sloveenia) 2002

Mehed 37.-45. koht 134 meeskonna seas, 30,5 punkti 56st

Naised 42.-50. koht 89 naiskonna seas, 21 punkti 42st

Mallorca (Hispaania) 2004

Mehed 29.-35. koht 129 meeskonna seas, 31 punkti 56st

Naised 33.-36. koht 87 naiskonna seas, 22 punkti 42st

Torino (Itaalia) 2006

Mehed 43.-48. koht 148 meeskonna seas, 28,5 punkti 52st

Naised 33.-41. koht 103 naiskonna seas, 21 punkti 39st

EESTI VÕISTKONNAD MALEOLÜMPIAL

Varssavi (Poola) 1935, 11. koht 20 meeskonna seas, 37,5 punkti 76st

1. laud Paul Keres	12,5 / 19st
2. laud Gunnar Friedemann	9,5 / 19st
3. laud Leho Laurine	5 / 14st
4. laud Ilmar Raud	7,5 / 15st
1. varu Feliks Kibbermann	3 / 9st

Vaheolümpia München (Saksamaa) 1936, 10. koht 21 meeskonna seas, 90 punkti 160st

1. laud Paul Keres	15,5 / 20st
2. laud Ilmar Raud	9,5 / 20st
3. laud Gunnar Friedemann	12 / 20st
4. laud Johannes Türn	11,5 / 19st
5. laud Leho Laurine	6,5 / 15st
6. laud Feliks Villard	13 / 19st
7. laud Viktor Uulberg	10 / 19st
8. laud N. Tšernov	2 / 10st
1. varu Leo Sepp	10 / 18st

Stockholm (Rootsi) 1937, 7.-8. koht 19 meeskonna seas, 41,5 punkti 72st

1. laud Paul Keres	11 / 15st
2. laud Paul Schmidt	8 / 16st
3. laud Ilmar Raud	11 / 17st
4. laud Johannes Türn	3 / 11st
1. varu Gunnar Friedemann	8,5 / 13st

Buenos Aires (Argentina) 1939, 3. koht 27 meeskonna seas, 46,5 punkti 76st, millest eelturniiril 13 punkti 20st ja finaaltorniiril 33,5 punkti 56st

1. laud Paul Keres	14,5 / 19st
2. laud Ilmar Raud	9,5 / 17st
3. laud Paul Schmidt	5 / 13st
4. laud Gunnar Friedemann	12,5 / 17st
1. varu Johannes Türn	5 / 10st

Manila (Filipiinid) 1992

Mehed 23.-28. koht 102 meeskonna seas, 31 punkti 56st

1. laud Jaan Ehivest	6,5 / 12st
2. laud Lembit Oll	10 / 14st
3. laud Aleksander Veingold	4,5 / 11st
4. laud Mihhail Rõtšagov	5 / 11st
1. varu Kalle Kiik	3 / 4st
2. varu Olav Sepp	2 / 4st

Naised 10.-12. koht 62 naiskonna seas, 24 punkti 42st

1. laud Tatjana Fomina	7,5 / 13st
2. laud Monika Tsõganova	7 / 12st
3. laud Maaja Ranniku	6,5 / 11st

1. varu Tuulikki Laesson 3 / 6st

Moskva (Venemaa) 1994

Mehed 15.-18. koht 124 meeskonna seas, 32,5 punkti 56st

1. laud Lembit Oll 7 / 13st
2. laud Jaan Ehvest 10,5 / 14st
3. laud Olav Sepp 4,5 / 10st
4. laud Mihhail Rõtšagov 6,5 / 11st

1. varu Aleksander Veingold 1,5 / 4st

2. varu Ülar Lauk 2,5 / 4st

Naised 6.-8. koht 81 naiskonna seas, 24,5 punkti 42st

1. laud Monika Tsõganova 7,5 / 12st

2. laud Tatjana Fomina 6,5 / 12st

3. laud Leili Pärnpuu 4 / 9st

1. varu Tuulikki Laesson 6,5 / 9st

Jerevan (Armeenia) 1996

Mehed 49.-56. koht 114 meeskonna seas, 28,5 punkti 56st

1. laud Jaan Ehvest 6,5 / 12st

2. laud Lembit Oll 6,5 / 12st

3. laud Mihhail Rõtšagov 4 / 10st

4. laud Olav Sepp 4,5 / 9st

1. varu Sergei Zjukin 4,5 / 8st

2. varu Vladimir Zhavoronkov 2,5 / 5st

Naised 13.-22. koht 74 naiskonna seas, 23,5 punkti 42st

1. laud Tuulikki Laesson 6,5 / 13st

2. laud Tatjana Fomina 8,5 / 13st

3. laud Leili Pärnpuu 6,5 / 11st

1. varu Kaja Paidla 2 / 5st

Elista (Venemaa, Kalmõkkia) 1998

Mehed 39.-49. koht 110 meeskonna seas, 27,5 punkti 52st

1. laud Lembit Oll 4,5 / 8st

2. laud Jaan Ehvest 5,5 / 9st

3. laud Mihhail Rõtšagov 6 / 11st

4. laud Aleksander Veingold 5 / 9st

1. varu Tarvo Seeman 3 / 8st

2. varu Kaido Külaots 3,5 / 7st

Naised 16.-20. koht 72 naiskonna seas, 22 punkti 39st

1. laud Monika Tsõganova 5,5 / 12st

2. laud Tatjana Fomina 7 / 11st

3. laud Tuulikki Laesson 6 / 10st

1. varu Leili Pärnpuu 3,5 / 6st

Istanbul (Türgi) 2000

Mehed 17.-25. koht 126 meeskonna seas, 32 punkti 56st

1. laud Jaan Ehilvest 6,5 / 11st
2. laud Mihhail Rõtšagov 5,5 / 12st
3. laud Kaido Külaots 8 / 11st
4. laud Olav Sepp 3,5 / 8st

1. varu Kalle Kiik 2,5 / 5st
2. varu Sergei Zjukin 6 / 9st

Naised 21.-29. koht 86 naiskonna seas, 22,5 punkti 42st

1. laud Monika Tsõganova 5,5 / 12st
2. laud Tatjana Fomina 9 / 13st
3. laud Leili Pärnpuu 5,5 / 11st
1. varu Viktoria Baškite 2,5 / 6st

Bled (Sloveenia) 2002

Mehed 37.-45. koht 134 meeskonna seas, 30,5 punkti 56st

1. laud Jaan Ehilvest 6,5 / 12st
  2. laud Kaido Külaots 6 / 11st
  3. laud Mihhail Rõtšagov 6 / 11st
  4. laud Aleksander Veingold 3 / 8st
1. varu Meelis Kanep 7 / 9st
  2. varu Priit Leito 2 / 5st

Naised 42.-50. koht 89 naiskonna seas, 21 punkti 42st

1. laud Tatjana Fomina 5,5 / 13st
2. laud Leili Pärnpuu 9,5 / 13st
3. laud Viktoria Baškite 5 / 12st
1. varu Margit Brokko-Olde 1 / 4st

Mallorca (Hispaania) 2004

Mehed 29.-35. koht 129 meeskonna seas, 31 punkti 56st

1. laud Jaan Ehilvest 5 / 8st
  2. laud Kaido Külaots 5,5 / 10st
  3. laud Aleksander Veingold 6 / 10st
  4. laud Meelis Kanep 6 / 11st
1. varu Olav Sepp 5 / 9st
  2. varu Tarvo Seeman 3,5 / 8st

Naised 33.-36. koht 87 naiskonna seas, 22 punkti 42st (+14, =16, -12) ehk 52,3%

1. laud Viktoria Baškite 6,5 / 14st
2. laud Leili Pärnpuu 7,5 / 13st
3. laud Tuulikki Laesson 5,5 / 8st
1. varu Margit Brokko-Olde 2,5 / 7st

Torino (Itaalia) 2006

Mehed 43.-48. koht 148 meeskonna seas, 28,5 punkti 52st

1. laud Kaido Külaots 6,5 / 12st
2. laud Meelis Kanep 5,5 / 10st
3. laud Olav Sepp 4,5 / 9st
4. laud Riho Liiva 7,5 / 10st

1. varu Tarvo Seeman 4 / 7st
  2. varu Aleksander Volodin 0,5 / 4st
- Naised 33.-41. koht 103 naiskonna seas, 21 punkti 39st
1. laud Monika Tsõganova 4 / 10st
  2. laud Viktoria Baškite 8,5 / 11st
  3. laud Valeria Gansvind 5 / 11st
1. varu Leili Pärnpuu 3,5 / 7st